

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

พระองค์สำคัญ

ก่อนจึงหัน

เรื่องผู้คนที่เข้ามาอยู่ในบริเวณวัดนี้ ศาลาใหญ่ทุกแห่งทุกหนนอนเกลื่อนกลาด อยู่ตามนั้น ไม่ทราบมาจากไหน หรือไปจนไปลักไปขโมยเขามาหลบซ่อนอยู่ในวัดนี้ก็ ได้ ให้ ตชด.เราไปเที่ยวตรวจตราดู ให้ไล่ออกอย่าเอาไว้ วัดนี้ไม่ใช่วัดสำเพ็ง เป็นที่หลบ ซ่อนพวกโจรพวกมารก็ได้ เพราะมันมากต่อมาก เราไปตอนเช้าๆ ไปดู นอนอยู่ทุกแห่ง ทุกหน ไม่กำหนดกฎเกณฑ์ว่ามาจากที่ไหนๆ บ้าง ศาลาใหญ่ก็มี นอกศาลาใหญ่ไปก็มี ให้ ตชด.เราไปเที่ยวตรวจดูแล้วควรออกให้ออก ให้มีกำหนดกฎเกณฑ์ชาวบ้านชาววัด นี้เป็นวัดไม่ใช่เป็นบ้าน ชาวบ้านที่จะมาอยู่ในวัดก็ต้องมีข้อตกลงด้วยเหตุผลกลไกที่ สมควรจะฟังกันได้ถึงรับได้นะ อันนี้เต็มไปหมด เราไปดูแล้ว เอ้อ วัดนี้เลอะเทอะแล้ว นะ ไปที่ไหนเลอะเทอะ อยู่ที่ศาลาก็ไม่ขาด

โยมคนหนึ่งอยู่ศาลานี้ ผู้ชายคนนั้นเห็นอยู่นานแล้วให้ไปนะ ไม่ให้อยู่ ได้ ทราบว่ามีเมียมาอยู่ในครัวด้วย ให้เอาไปทิ้งเมียด้วยอย่าให้มาหนักใจเรา นี่เป็นลูกเต้า หลานเหลนของพี่น้องทั้งหลาย เราไม่มีลูกมีเมีย แต่แบกลูกของเขาจะตายแล้วนะ แล้ว ใครรับผิดชอบ ในวัดนี้ก็เราเป็นคนรับผิดชอบ หนักอึ้งเที่ยว มันเลอะเทอะไปหมดแล้ว เวลานี้ วัดนี้กำลังเริ่มเลอะเทอะ นอนอยู่ทุกแห่งทุกหน ให้ไปตรวจตราดู สมควรจะให้ ออกให้ออก วัดมีขอบเขต บ้านมีขอบเขตนี้นะ มาลามปามกันได้ยังไง ดูแล้วมันดูไม่ได้

วัดนี้จะกลายเป็นตลาดสำเพ็งหรือตลาดหลบซ่อนของโจรได้ ไปหาจนหลักเขา มาแล้วมาหลบซ่อนอยู่ตามนี้ก็ ได้ แน่มันมากต่อมาก ให้ดูนะ พวกนอนอยู่ศาลาให้เข้าไป บ้าน ใครอยู่บ้านใดเมืองใดให้กลับไป นี่เป็นวัดสถานที่อยู่ของพระ มันเลอะเทอะไป หมดแล้วเวลานี้ ไปที่ไหนดูไม่ได้ ได้ยินไหมพวกที่นอนอยู่ศาลาข้างนอกนั้นนะ รอบๆ ศาลานั้นให้ออก ไม่ให้เข้าไม่ให้อยู่ ควรจะอยู่มากน้อยต้องมีเหตุผลตกลงกันถึงถูก อัน นี้สู้มสู้มห้ามานอนเกลื่อนอยู่ ไปหาจนหลักเขามาแล้วมาหลบซ่อนอยู่ในวัดนี้ก็ ได้ เรา ไม่ได้แน่ใจละ

มันกำลังเลอะเทอะนะวัดป่าบ้านตาดเวลานี้ ไม่ทราบว่าจะมองดูใครต่อใคร มอง ไม่ทัน ทาง ตชด.ก็จะตายเหมือนกันตรวจตราพาที่คนนั้นคนนี้ ทั้งรถทั้งรา ทั้งผู้คน ลัญจรไปมาไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ ลำบากเหมือนกัน พวกมันจำเอาไว้ อยู่ที่ศาลามาอน เกลื่อนกล่นไม่ได้นะ ไม่มีขอบมีเขตเลยเวลานี้ แล้วพวกนี้เป็นพวกที่ไม่เคยมีขอบมีเขต แล้วเข้ามาในวัดซึ่งเป็นสถานที่ที่มีขอบมีเขต เลยเข้ากันไม่ได้ ขวางมากทีเดียว พวกมันจำ

เอาไว้นะ ใครที่นอนอยู่ตามศาลงศาลาเหล่านั้นให้ออกให้หมด อย่ามาอยู่ที่นี่ นี่เป็นวัดบ้านของใครให้ไปอยู่ ให้พร

วัดนี้พิลึกมากคืออาหาร ถ้าไม่พิจารณาด้วยดีแล้วธรรมแห่งผาก พุงเต็มธรรมแห่ง เราผ่านมาหมดแล้ว วัดนี้เป็นวัดเหลือเฟือทางอาหาร แต่ธรรมเราไม่รับรอง มันจะเป็นยังไงธรรมในหัวใจกับอาหารในท้อง อาหารในท้องเต็ม ธรรมในหัวใจเป็นยังไง ต้องคิดสิ่งเหล่านี้ผู้ปฏิบัติธรรม เรื่องอาหารนี้สำคัญ มีอำนาจมาก พวกล้นพวกปากมีอำนาจมากปีบธรรม ๆ อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี ใส่เข้าไป ๆ ธรรมแตกกระจาย เวลาจะภาวนามีแต่ความว่างเหงาหวานอน ความซี้เกียจซี้คร้าน ไม่เป็นทำนะ ฟังให้ดีพระเราผู้ปฏิบัติ

ที่สอนเหล่านี้ทำมาหมดแล้ว อาหารการกินต้องได้สังเกตพินิจพิจารณาเสียก่อน ไม่เห็นแก่ลิ้นแก่ปากอย่างเดียว เพราะเรามาปฏิบัติธรรมต้องเห็นแก่ธรรมเป็นอันดับหนึ่งขึ้นไปเลย อะไรจะเป็นข้าศึกต่อธรรมยังไงบ้าง บางอย่างสำหรับธาตุขันธ์แล้วดีแต่เป็นภัยต่อธรรมการภาวนา อย่างนั้นก็ต้องได้ระวัง ต้องได้ลดหรืองด ถ้าเห็นแก่ลิ้นแก่ปาก...ตาย ภาวนาให้ได้ทรงมรรคทรงผลชี่ นี่มันจะทรงตั้งแต่ฝึกแพ่งแต่งโมและมรรคผลไม่มี

เริ่มแล้วนะ ต่อไปนี้พูดถึงเรื่องมรรคผลนิพพานหัวเราะกันนะ ชาวพุทธชาวพระเรานี่ พูดถึงเรื่องมรรคผลนิพพานตามทางศาสดาสอนไว้แล้ว มันจะหัวเราะเยาะกันไปหมดแล้วนะ ถ้าพูดเรื่องส้วมเรื่องถ่าน ความโลภโลเลกิเลสตัณหาที่มันกระหึ่มกันตลอดเวลา มันกำลังเป็นบ้ำมนุษย์เราเวลานี้ บำราคะตัณหา ตัวสำคัญมากที่สุดที่เดียว มันเต็มบ้านเต็มเมือง ได้มาเท่าไรไม่พอ ๆ กิเลสตัณหาไม่มีคำว่าพอ ถ้าธรรมแล้วเต็มเหมือนน้ำเต็มแก้ว เอาน้ำมหาสมุทรมาเทก็ล้นไปหมด ธรรมเป็นอย่างนั้นพอถึงเต็มแล้วหยุด ๆ กิเลสไม่มี เหมือนตะกร้าตักน้ำเทลงไปไหลออกหมดเลย กิเลสไม่มีคำว่าพอ ถ้าธรรมแล้วพอเป็นระยะ ๆ

ถ้าใครหมუნไปทางกิเลสตายทิ้งเปล่า ๆ เป็นเศรษฐีก็ตายด้วยกองทุกข์กองเท่าภูเขากองทุกข์นะ กองเท่ากองเงินกองทองแหละกองทุกข์ผู้ไม่มีธรรม ถ้ามีธรรมมีหรือไม่มีอะไรพิจารณาโดยธรรม ๆ ผ่านได้ ๆ สะดวก ทางใจก็สบาย ทางร่างกายก็พอเป็นอยู่ โลกนี้ก็เย็น โลกหน้าก็เย็น เราก็สอนไปอย่างนั้นแหละใครจะฟังก็ไม่ทราบนะ พอมานั่งปั๊บแล้วแก้วนันมาแก้วนีมา แก้วนันดีแก้วนีดี พอฉันไปแล้วซี้แตกป่าดไปนุ่น ยังไม่ได้ฉันจ้งหันเลยซี้แตก ก็แก้วนันโล่แก้วนีโล่ ว่าแต่ผู้อื่นไม่ว่าเจ้าของบ้างได้หรือธรรมะสอนทุกคน เจ้าของพอนั่งปั๊บเอาแก้วนันมาแก้วนีมา ครั้นฉันไปฉันมาท้องเดียวกันไปผสมผสมกันแล้วก็ทะเลาะกัน โล่เราเข้าส้วม เป็นอย่างนั้นนะ

หมู่มิตรบัณฑิตอยู่ในบ้าน เรากินเสียอิ่มแล้ว เอารัดเอาเปรียบ ก็แล้วแต่ใคร จะพิจารณา พอนั่งบิบบแก้วนั้นมาแก้วนี้มา หมู่มิตรยังบัณฑิตอยู่ในหมู่บ้าน ทางนี้ พัดก่อนแล้ว ๆ ชี้แตกแล้ว กินไม่หยุดไม่ถอยก็ชี้แตกชิมันไม่มีทางออก มีทางออกแต่กัน อย่างเดียว ชี้แตก

หลังจันทัน

ฉันตามสบายพระ ฉันตามสบาย เราหัวหน้ามันเอาแน่ไม่ได้ เออะพัดก่อนแล้ว หมู่มิตรยังบัณฑิตอยู่ในหมู่บ้านทางนี้พัดก่อนแล้ว ๆ หมู่มิตรกลับมายังไม่อิ่ม สุดท้ายเวลาฉันก็ฉันก่อนเพื่อนตลอด แล้วอิมทีหลังหมู่มิตร เราเอาแน่ไม่ได้นะ มี ผิดปรกตินิดหน่อยวันนี้ ธาตุไม่รับอาหาร วันนี้ไม่รับ ฝืนจัด มันเป็นของมัน เวลาฉัน จันทันเห็นองค์นั้นอิมองค์นั้นอิม นี่หมายถึงกรรมฐานนะ องค์นั้นอิมองค์นั้นอิม องค์นั้น หยุดองค์นั้นออกไป หดเข้ามา ๆ ยังอีกสามสี่องค์จะถึงเรา จะทำยังไง ไม่อิมก็ออก อาย ๆ ๆ ไม่ใช่อะไรนะ ไม่อิมก็ออก ออกไปมันก็ไม่อิม ไม่อิมก็ช่างหัวมัน พระเหล่านั้น ท่านทำไม่หยุดได้ ๆ ท่านอิมหรือไม่อิมก็ไม่รู้ เห็นท่านออกไปอายพระอายเพื่อนฝูง ดี คนเราให้มีอายแหละดี

เรามันหลายพักเกี่ยวกับปฏิบัติกรรมฐาน อยู่โคราชทั้งเรียนหนังสือทั้งออก ปฏิบัติ พอว่างจากเรียนก็เข้าไปอยู่ในป่า จนกระทั่งหยุดเรียนแล้วที่นี้ออกเลย พอได้ เปรียญ ๓ ประโยคเพราะตั้งสัจจะอธิษฐานไว้เท่านั้น ไม่ให้เลย ลงได้ถึงมหา ๓ ประโยค แล้วเป็นช่องเป็นทางเป็นแบบแปลนแผนผังในการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ออก ว่างั้นเลย พอถึงนั้นบิบบอกเลย

ท่านอาจารย์คำดี วัดถ้ำผาปู่ ท่านจำได้อย่างฝึใจท่านว่างั้น เราเรียนหนังสืออยู่ โคราช ท่านอยู่วัดศาลวัน ท่านเข้า ๆ ออก ๆ ไปเที่ยวทางอำเภอปักธงชัย สะแกราช เที้ยว ในป่าในเขา ท่านอยู่วัดศาลวัน วัดศรัทธารวมบ้าง เราอยู่วัดสุทธจินดา กำลังเรียน หนังสือ เวลาเราว่างจากเรียน ท่านมีประชุมเทศน์วัดศาลวัน เราไปไม่ไหวขาด แล้วก็สนิท สนมกับท่านอาจารย์คำดี เราก็บอกว่า เรียนนี้พอจบจากการเรียนตามคำอธิษฐาน เรียบร้อยแล้วเท่านั้นจะออกปฏิบัติ ท่านกลับมาเจอกับเรานี่ พอหยุดเรียนแล้วก็เข้าป่า หาพ่อแม่ครูจารย์มันจนกระทั่งไม่ทราบวาก็ปี ถึงมาพบท่านอีก

ท่านพุทธรัฐมีความตื่นเต้นมาก โห ท่านมหา ผมไม่ลืมนะคำพูดท่านมหา ท่าน ไปเรียนหนังสืออยู่โคราช ท่านมหาบอกว่าจะออกปฏิบัติ เมื่อเรียนจบตามความมุ่ง หมายแล้วจะออกปฏิบัติ ก็ออกจริง ๆ ท่านพูดด้วยความตื่นเต้น มาพบกัน แต่ตอนที่ จะ มาพูดด้วยความตื่นเต้น เราไปอยู่กับพ่อแม่ครูจารย์นานแล้วแหละ จากนั้นมาก็ เกี่ยวข้องกันตลอดกับท่านอาจารย์คำดี

เราพูดเสียเองเรายังไม่ลืม มีผู้ใหญ่ไปส่งท่าน ท่านไปผ่าตัดมลูกหมาก เขาใส่เครื่องบินมาลงทางจังหวัดเลย จากนั้นเขาก็มาหาเราพวกลูกศิษย์ลูกหา ว่าท่านสั่งเสียดิบดีที่ท่านไม่ว้ออะไรทั้งนั้น พอเขามากราบเรา เขามาจากจังหวัดเลยมากราบ ว่าท่านอาจารย์คำดีฝากคำมาถึงท่านอาจารย์ว่า ขอความฝากความคิดถึงบุญถึงคุณไปหาท่านมหาบัวด้วยนะ ท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมา เราชั่งใจก็เลย โอ๊ย เราเคารพท่านสุดหัวใจ ทำไมมาพูดอย่างนี้ ก็ท่านสั่งมาอย่างนั้น เอาละสั่งมาก็สั่ง แต่ความเคารพของเราสูงตลอดในครุบาอาจารย์ หมายถึงท่านอาจารย์คำดี

เราออกปฏิบัติแล้วท่านมาพบเรา โอ๊ย ทำไมพูดมีความสัตย์ความจริง พูดอย่างตื่นเต็นนะ ผมไม่ลืมที่ท่านมหาพูดอยู่โคราชว่า หยุดจากการเรียนแล้วจะออกปฏิบัติแล้วก็ออกจริงๆ เราก็อยู่กับพ่อแม่ครูจารย์มานานแล้วแหละ จนกระทั่งถึงได้มาพบกันจากนั้นก็เกี่ยวข้องกันตลอดมา สุดท้ายก็เลยเป็นอย่างที่ ท่านบอกว่าท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมา เป็นจริงๆ นะ ท่านพูดอย่างเปิดเผย เมื่อท่านพูดเปิดเผยมาก่อนแล้วเราก็เลยพูดตามหลังท่าน ก็เป็นความจริง เห็นได้อย่างชัดเจนก็คือ ไม่รู้เป็นยังไงใจมันถึงกันแปลกอยู่ ถ้าผาปู้เราก็ยังไม่เคยไปเลย

ตอนเช้าวันนั้นท่านอาจารย์คำดีท่านพิจารณา เดินจงกรม เกิดปัญหาขวางหัวใจเหมือนแหลมเหมือนหลาวทิ่มแทงหัวใจ แก้งังใจไม่ตกๆ มองเห็นแต่ท่านมหาองค์เดียว องค์อื่นไม่มองเห็นเลยมองเห็นแต่ท่านมหาองค์เดียว ปู๊ปปู๊ปปขึ้นมาจากที่เดินจงกรมขึ้นไปจุดรูป ท่านพูดอย่างนั้นจะให้หัวใจ จุดรูปจุดเทียบเสร็จเรียบร้อยกราบพระแล้ว ขออาราธนาท่านมหาบัวมาโปรดโดยด่วน โดยด่วนด้วย ไอ้เราก็เป็นจังหวัดอะไรก็ไม่ทราบ วันนั้นเราขึ้นรถจรวดก็ถูกเพราะรีบ เข้าใจไหม เราก็ไปวันนั้นไปถึงท่าน โอ๊ย มาเร็วอยู่นะ เร็วอะไร เออ มันจะได้พูดกัน คือท่านไปจุดรูปแล้วไม่ได้บอกว่านิมนต์ละ ท่านบอกว่าอาราธนาท่านมหาบัวมาโปรดโดยด่วน แล้วเราก็ไปตอนเที่ยงวันนั้นไปถึงท่าน อู๊ย มาเร็วอยู่นะ

วัดถ้าผาปู้เราก็ไม่เคยไป นั่นเป็นครั้งแรกสำหรับเรา โห มาเร็วอยู่นะ บทเวลาท่านเล่าท่านจุดรูปจุดอะไร ขอนิมนต์ท่านมหามาโปรดโดยด่วน เมื่อเช้านี้เอง แล้ววันนี้ก็มาแล้ว กระผมมาสะเปะสะปะตามประสาบ้าของผมแหละ บ้าไม่บ้าก็ช่างเถอะได้พบทั้งหนึ่งทั้งเขาแล้วพอ ได้สักชีพยานแล้วพอ ที่ท่านว่าท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมาก็เข้ากันได้ คือท่านพูดอย่างเปิดเผย ท่านพูดไม่มีอาวุธโสกันเต ท่านพูดด้วยความเป็นธรรมล้วนๆ ท่านได้คิดอะไรจากเราท่านก็ยกขึ้นพูด

ท่านอาจารย์คำดีที่ท่านฝากความคิดถึงมาถึงเรา พวกลูกศิษย์ลูกหาผู้ใหญ่เขาไปส่งท่านที่จังหวัดเลย ท่านไปผ่าตัดมลูกหมาก ขึ้นเครื่องบินมา เขาไปส่งท่านแล้ว เวลา

กลับมาเขากราบท่านแล้วท่านก็สั่งคำมา ให้มาขอบบุญขอขอบคุณเรา สุดท้ายก็ว่า ท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมา เราสะดุ้งเลยเราเคารพท่านนี่นา ส่วนธรรมก็ยกไว้เสีย เราเคารพไม่ยากให้ท่านพูดอย่างนั้น โลกสมมุติเขาถือกัน ส่วนธรรมนั้นเป็นธรรมล้วน ๆ ไม่มีสูงมีต่ำ ความถูกต้องดีงามเป็นหลักเกณฑ์ของธรรม แน่ก็เป็นอย่างนั้น

ที่สนิทกันมากก็คือท่านอาจารย์คำดีสนิทสนมกันมากจริง ๆ อย่างที่ท่านว่า ขออาราธนาท่านมหาบัวมาโปรดโดยด่วน ไอ้เราก็โผเผไปถึงท่านในค่ำวันนั้น แน่ก็แปลกอยู่ ตอนเช้าท่านนิมนต์ ทั้ง ๆ ที่วัดถ้ำผาปู่เราไม่เคยไปก็ไปวันนั้นก็แปลกอยู่ มั่นดลบันดาลอะไร พอ ๕ โมงก็สั่งรถไปด่วนเลย เอรารถทางอุดรร้านเขาวลิต เราเคยใช้รถบ้านนี้ ให้เขามาเดี๋ยวนี้ พอเที่ยงออกเลย ท่านนิมนต์ตอนเช้ามีด พอตีตอน ๕ โมงเราออกจากนี้ คำก็ไปถึงนั่น ไอ้ มาเร็วอยู่นะ เราก็ไม่รู้เรื่องรู้ราวมาเร็วมาช้า บทเวลาท่านเล่าให้ฟังถึงรู้เรื่อง

ท่านอาจารย์คำดีเรานี้ท่านฝึกหัดนิสัยได้ ดังที่พระพุทธเจ้าท่านทรงแสดงไว้ว่า บรรดาสาวกทั้งหลายนี้ละนิสัยวาสนาไม่ขาด ขาดแต่พระพุทธเจ้าพระองค์เดียว แต่ท่านอาจารย์คำดีนี่คงจะยกให้เป็นกรณีพิเศษ บรรดาสาวกทั้งหลายละนิสัยวาสนาไม่ขาด ใครมีนิสัยดั้งเดิมเป็นยังไงก็ปฏิบัติตามนิสัยเดิมของตน คือนิสัยเคยไปเคยมา เคยพูดเร็วพูดช้า กิริยาเป็นอาการยังงั้น นั้นเรียกว่านิสัย ท่านอาจารย์คำดีท่านตัดขาดเลย ที่ท่านไปฝึกผ้าต่อหน้าเณร เณรไปนั่งร้องไห้อยู่ต้นเสา เลยเอาเณรเป็นอาจารย์ใหญ่ ตั้งแต่นั้นต่อไปการดูดำดูขาวโงมโงงไปงปองนี้ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร ถ้าพูดถึงเสีย ถ้าปล่อยไปยังมีมากกว่านี้

เณรนี้เป็นเหตุ เณรไปนั่งฟังต้นเสา คือเย็บผ้าให้ท่าน เย็บผิด ท่านมาดูท่านฝึกต่อหน้าเณร เณรไปแอบนั่งร้องไห้ นั้นละท่านถือเป็นเหตุ เพียงจิวรผืนเดียวนี้ก็ทำให้เณรเสียใจจนร้องไห้ร้องให้ ต่อไปนี่ถ้าเราไม่ละนิสัยมันจะลูกกลมไปกว่านั้นนะ เอนันต์แต่ต่อไปเราจะใช้นิสัยนี้ไม่ได้เลย ตัดขาดเลย ท่านตัดขาดจริง ท่านไม่ดูนะ จนกระทั่งวันมรณภาพ นี้ละท่านเด็ด ตัดขาดได้จริง ๆ ท่านไม่เคยดูใครเลย อย่างที่ท่านจะพูดบ้าง ทั้งพระในวัดของท่าน ทั้งท่านเองท่านก็พูด ไม่ขึ้นต้นก็เอาตอนปลายเกี่ยวกับเรื่องเรา พระเหล่านี้ถ้าไปอยู่กับท่านมหาบัว ไม่ถึงสามวันจะถูกไล่หนีจากวัดเลย บางทีก็ตอนท้ายเทศน์ บางทีก่อนจะเทศน์ คือท่านไม่ดู มหาเราเราดูละซี

นี่ก็เป็นพยานอีก เราโผเผหนีจากหมู่เพื่อน รำคาญ ออกจากห้วยทรายหนีมา บอกว่าจะไปเยี่ยมโยมแม่ ใครก็จะรุมตาม ไปได้ยังไงก็ไปเยี่ยมโยมแม่หาความสงบได้ที่ไหน นั้นละทางออก มาเยี่ยมโยมแม่ได้สองคืน ตีตัวปั๊บขึ้นรถไฟไปขอนแก่น นั้นละเรื่องราวเป็นอย่างนั้น ออกไปปฏิบัติจึงไปพบอาจารย์คำดีที่นั่น ท่านแปลกอยู่นะ

ความรู้ของท่านแปลกทุกครั้งไม่ผิดพลาดนะท่านอาจารย์คำดี อย่างที่ว่าคราวนี้ ท่านถึงกับให้พระมารักศาสดา ศาสดาโรจนันนั้นแหละ เราไปองค์เดียวนี้ ก็เราหนีจากหมู่เพื่อน จากนั้นเปิดลงจันท์ ไปจันทบุรี ไปคนเดียวไม่ให้ใครทราบ มันไม่สงบสงัดมันไม่สะดวกสบาย ก็เคยอยู่คนเดียวๆ มาแล้ว พอพ่อแม่ครูจารย์มรณภาพุมเลย มันจะตายละซีเรา

ท่านบอก พอตื่นเข้ามา เออ เมื่อคืนได้นิมิตแล้ว จะมีพระองค์สำคัญมาหาเราเร็วๆ นี้ ให้ไปเฝ้าศาสดาไว้ตั้งแต่เช้าวันนี้ ท่านพูดอย่างนี้ สั่งเลยเทียว ให้พระไปเฝ้าศาสดาไม่ให้ขาด ให้ประจำอยู่ที่ศาสดาเลย จะมีพระองค์สำคัญท่านก็ว่าของตนเอง จะได้พบกับพระองค์สำคัญเร็วๆ นี้ พระองค์นั้นมาเฝ้าศาสดาได้สองคืน พอเราไปก็เล่าเรื่องให้ฟัง ว่ามาอยู่ที่นี้ก็มาเฝ้าศาสดา พระองค์นั้นก็ไม่รู้กับเรานะ เพราะเราก็ก็นอนคนเดียวนี้ ท่านบอกว่าท่านจะพบพระองค์สำคัญในเร็วๆ นี้ ให้พระไปเฝ้าศาสดา ผมนี้เป็นองค์แรกมาเฝ้าได้ที่คืนแล้วละ สองคืนนี้แหละท่านว่า ท่านบอกว่าจะพบกับพระองค์สำคัญในเร็วๆ นี้ ได้สองคืนเราก็ก็นอนไป เวลาไปท่านก็เล่าให้ฟังจริงๆ ตรงกันก็เข้ากันได้

ความรู้ของท่านแปลกๆ บางทีเราอยู่ที่นี้ ท่านจะบอกทางโน้นเลยทางถ้าผ่าปูวันนี้ท่านมหาจะมาหาเรา ปรากฏแล้ว พระเถรอย่าไปที่ไหนนะ ให้อยู่ตามแถวๆ นี้ ท่านมาส่วนมากจะตอนเที่ยงหรือจวนเที่ยงถึง พอฉันเสร็จแล้วเราก็ก็นอน เราไปเห็นพระเพ่นพ่านๆ อยู่ตามบริเวณกุฏินั้น เอ๊ะ ทำไมพระผิดปรกติ ยัวเยี้ยๆ อยู่ข้างๆ กุฏิท่านนั้นละ เวลาไป โอ้ มาแล้ว เอ้า มาแล้วยังไง ที่ไหนได้ท่านสั่งให้พระมารอ ท่านมหาจะมาวันนี้ นั้นเห็นไหมละ ส่วนมากท่านจะมาถึงนี้ราวๆ เที่ยง เพราะฉันจ้งหันแล้วท่านมาไปพระเต็มอยู่บริเวณ กุฏิท่านมีกำแพงรอบ ผิดปรกติพระ ไปถึงได้ทราบเรื่อง ท่านปรากฏในนิมิตแล้วว่าเราจะไป ก็ไม่เห็นผิด

ที่วัดศรีฐานก็เหมือนกัน ให้พระมาเฝ้าศาสดาก็ถูก แน่ อันนั้นว่าจะได้พบพระองค์สำคัญ แต่ที่ถ้าผ่าปูไม่ได้บอกพระองค์สำคัญ เพราะท่านรู้แล้วว่า วันนี้ท่านมหาจะมา สำคัญไม่สำคัญท่านก็รู้แล้ว ไปจริงๆ เรา ท่านแม่นยำมาก นี้พูดถึงท่านอาจารย์คำดี ท่านเด็ดเดี่ยว ท่านไม่ลืมหืมตา เป็นพระผู้ใหญ่ขนาดนั้นความเพียรจะอ่อน ท่านไม่อ่อนนะ มันจะเป็นเพราะอะไรเคยเกี่ยวพันกับเราตลอดมาทางด้านจิตใจ อาจจะเป็นอันนี้เป็นเครื่องพุงใจท่านให้มีกำลังใจไม่ให้ลืมหืมตา เป็นพระผู้ใหญ่ท่านไม่ได้ปล่อยความเพียร ความเพียรท่านเด็ดตลอด พอตีพบบันเรื้อกับเรา ธรรมะก็พุงกันเรื้อ นั้นละ พอถึงที่นั่นแล้วก็วาระสุดท้ายแล้วก็สิ้น กิเลสหมด

สุดท้ายตอนที่ท่านร้องโก้งเลยท่านติดปัญหา ที่ว่าขออาราธนาท่านมหาบัวมาโปรดโดยด่วนนั้นละ ตอนเช้ามีตท่านเดินจงกรม แล้ววันนั้นเราก็ก็นอนไปพอดิมนอะไรก็

ไม่รู้ ไร่เราก็เหมือนบัวตัวหนึ่งเหมือนกัน ไร่ มาเร็วนี้ะ เร็วใจ มันจะได้พูดกันท่านว่า ท่านมาแล้วให้ฟังถึงรู้ ท่านไม่ได้ว่านิมนต์ ท่านว่าขออาราธนาท่านมหาบัวมาโปรดโดยด่วน คือท่านติดปัญหานี้ พอไปหาท่านแล้วก็พูดกันละ ปิดประตูไม่ให้ใครทราบนะ อยู่สององค์ ท่านก็ยกปัญหาของท่านขึ้นภายในจิตภาคปฏิบัติ ไม่ได้มีในตำราณะภาคปฏิบัติ ขึ้นจากจิตล้วนๆ ที่ติดปัญหาภายในจิต

พอท่านเล่าให้ฟัง เราก็ถวายให้ท่านฟัง ท่านร้องโก้งเลย เอ้อ อย่างนี้ซิ ขึ้นเลย สองต่อสองนะ เสียงลั่นเลย มันต้องอย่างนี้ เปิดแล้ว ที่นี้ประตูเปิดแล้ว ยังตั้งแต่เข้าเท่านั้นละ เปิดแล้วๆ ท่านว่า ท่านถึงใจท่าน พอตอบถวายปัญหาท่านเข้าไป แก้ปัญหาท่านที่ติด ท่านร้องโก้งเลย จากนั้นมาก็ผ่านได้นะ บอกว่าเปิดประตูแล้วยังไม่เข้าเท่านั้นที่นี้ เปิดแล้วๆ ท่านว่ายังไม่เข้า ไม่นานก็เข้า ท่านก็ผ่านได้แล้ว อธิษฐานของท่านกลายเป็นพระธาตุเรียบริ้วแล้ว

ที่ใครเอาท่านไปรักษาที่โรงพยาบาลนายแพทย์ปัญญา แกวคลองตัน เราได้ไปดูท่านสีทนก็อยู่ที่นั่น พอตีเราไปกรุงเทพตอนนั้น ได้ทราบว่าท่านมารักษาอยู่ที่นี้เราก็ไปเพราะเราไปด้วยความเคารพ เราเป็นห่วงเป็นใย ครูบาอาจารย์ขนาดนี้จะไปให้เขาถูกลุงอะไรบ้างนะเราว่านี่ เพราะพระประเภทนี้ไม่ใช่พระที่จะมาถูกลุงด้วยเข็มนั้นเข็มนี้อย่างนี้ ถูกบังคับบัญชาจากหมอ เมื่อมอบให้เขาแล้วเขาต้องทำตามหน้าที่ของเขาใช้ไหม เราก็เป็นตุ๊กตาคนหนึ่งเขาจะทำอะไรก็ได้ เราเป็นห่วง เราก็ไป ไปก็จริงๆ พอไปเห็นกำลังเขาเจียดยาท่าน ขาของท่านกระตุก ปั้งๆ เลย

พอเจียดยาเสร็จขึ้นเลย ท่านสีทน เอาท่านสีทนมาใกล้ๆ ท่านไม่ใช่ครูบาอาจารย์ประเภทนี้ะ เอาท่านมารักษาทำไม อันนี้รักษาเพียงธาตุเพียงขั้นธ เห็นไหมที่เขาเจียดยาผ่านไปตะกั๊น ให้รีบเอาท่านกลับบอกเลยนะ อย่าเอาท่านไว้ ท่านไม่ใช่พระประเภทนี้แล้วก็อยู่ได้ดูเหมือนสามวันกลับเลย มาไม่นานท่านก็ตาย ไม่นานก็จะทรมาณกันอยู่นั้นเพราะเรื่องหยุกเรื่องยามันอยู่กับธาตุกับขั้นธ ไปกวนใจท่านละซิ นี่พูดจริงๆ ไม่ได้เหมือนใคร เราไม่ได้ประมาทหมอ ไม่ได้ประมาทโรงพยาบาล เราพูดด้วยความถนัดใจของเรา ถ้าสมมุติว่าจะเอาเราไปเข้าโรงพยาบาลใดก็ตาม ถ้าเราไม่ลงใจให้ไปอย่าเอาไปเป็นอันขาดบอกกันเลย ถ้าลงใจแล้วเอาไปไหนก็ไปเถอะ แนะ ถ้ายังไม่ลงใจอย่าฝืนนะคือธรรมะนี้เป็นธรรมะเด็ดขาดในหัวใจ ถนัดในหัวใจอย่างไรแล้วออกมา จะไม่มีผิดเลยความหมายว่านี่

(นิมนต์เทศน์รับผ้าป่าช่วยโลก องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ถนนกำแพงเพชร กรุงเทพมหานคร ในวันพุธ ที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๔.๐๐ น.) เดียวนี้ไม่ค่อยจะรับอะไรละ เหนื่อยมาก การเทศน์ว่าการก็เหนื่อย พูดอย่างนี้ออกหูจะไม่เหมือนแต่

ก่อน พุดนี้ออกหูแล้ว เวลาไปเทศน์ยังออกหูแล้วไปไม่ได้นะ มันดังวูๆ มันไม่ได้ออกปากนะ ก็อายุ ๙๔ ปีนี้แล้ว เทศน์ไม่หยุดปากก็คือเราในประเทศไทย มีองค์ไหนที่เทศน์มากๆ เหมือนเรา นี้อายุ ๙๔ จะเต็มวันที่ ๑๒ สิงหาคม เทศน์ไม่หยุดตั้งแต่พ่อแม่ครูจารย์มั่นมรณภาพ พ่อพ่อแม่ครูจารย์มั่นมรณภาพ พระเถรเกาะพริบ สำหรับประชาชนยัง ตอนนั้นอยู่ในป่าในเขา มีแต่พระแต่เถรเกาะพริบๆ เรื่อยมา พอมาเอาโยมแม่บวชที่นี้เกาะหมดเลย นี่ละตอนที่เกาะหมดเลยก็คือมาเอาโยมแม่บวช

แต่ก่อนอยู่ในป่าในเขาสะดวกสบาย เทศน์มานานเท่าไร หนื่อยมากนะ แต่เทศน์ในป่าในเขากับพระมีแต่ธรรมะเผ็ดๆ ร้อนๆ แงงหม้อเล็กหม้อจืดๆ ตลอดเลย พอออกมานี้ก็เป็นแกงหม้อใหญ่ไป นานๆ จะมีทีหนึ่ง เดียวนี้หมดกำลังแล้ว ไปไม่ได้

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ